

Scénář žáků 7. třídy ze Základní školy Břeclav, Na Valtické 31A

Příprava: Natálie Bartošová, Tamara Zonygová, Julie Janků a David Trávníček

David:

Naším pamětníkem je Ludvík Vala, který se narodil 20. 12. 1935 v Břeclavi, jako nejmladší syn ze 3 dětí. Vzpomínal na válku, kterou prožil již ve svém útlém věku. Na podzim roku 1938 začal potkávat československé vojáky.

Pan Vala:

Dokonce jsem jim chodil i do trafiky, když potřebovali kouření. V uvozovkách oni to určitě věděli, no, ale já jsem šel ruku v ruce s vojákem.

Natálie:

Naopak s německým vojákem v tanku měl zážitek úplně jiný.

Pan Vala:

Tak tam ten tady jel dědinou a taky tam jeden z té posádky byl vystrčený, nebo jak bych to řekl, venku, a když jeli kolem našeho tak on najednou mávl rukou a mně k nohám, esi to chtěl zrovna, tak nevím, ale prostě trefil to přesně, ten voják, mně k nohám dopadla takový ten rocks, ty bonbóny.

Natálie:

To však ale netušil, co bude následovat...

Tamara:

V době, kdy chodil Ludvík Vala již do školy, létaly:

Pan Vala:

Americké bombardovací svazy, a jakmile se někde objevily, tam dule a mířili sem, do těchto míst, tak okamžitě německá strážní služba, jmenovalo se to Luftlademeldung.

Tamara:

Dětem oznámila, že musí všichni okamžitě utíkat domů.

David:

Když zrovna nebyl ve škole, tak si hrál s kamarády venku. Najednou uslyšeli hukot letadel. Okamžitě si přestali hrát a dívali se, kde se objeví. V tom přišla rána do blízké třešně.

Pan Vala:

Nějaký ten střelec navrchu, asi se nudil, tak po nás vystřelil.

David:

Naštěstí se nikomu nic nestalo.

Natálie:

Momentálně Ludvík Vala žije se svojí manželkou Ludmilou, nejmladší dcerou Helenou a vnučkou Tamarou ve svém rodném domě v Břeclavi.